

N:o 5.

Af herr **A. Ericson** i Ransta, om förändrad lydelse af § 32 i förordningen om landsting.

Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting af den 21 mars 1862, mom. 1 och 2 af paragrafen 32, lyder:

»Rättighet att vid landstinget väcka nya frågor eller förslag tillkommer Konungens befallningshafvande, samt hvarje medlem af landstinget.

Nytt förslag bör, för att kunna komma under behandling, innefatta ett ämne inom landstingets befogenhet, vara skriftligen uppsatt och senast fjorton dagar före landstingets början aflemnadt till sekreteraren, hvilken det åligger att inom åtta dagar derefter öfver de afgifna förslagen upprätta en lista och den till ordföranden öfverlemnas».

Det är nogsamnt bekant, att de framställningar, som till landstingens behandling öfverlemnas, dels från Konungens befallningshafvande och dels från enskilda landtingsmän, äro både många och vidlyftiga, och komma dertill ofta från Kongl. Maj:t lagförslag, hvaröfver landstinget skall afgifva yttranden.

Landstingens förhandlingar pågå vanligen ej mer än tvenne dagar, och då dervid äfven skall företagas ett stort antal val, blir föga tid att studera framställningarna. Visserligen låter landstingens sekreterare numera trycka och till landtingsmännen utsända förhandlingarna, men som motionstiden utgår blott fjorton dagar före landstingens sammanträdande, komma förhandlingarna vederbörande landtingsmän allt för sent till handa, för mången landtingsman med dålig postgång knappast före afresan till landstinget.

Häraf framgår tydligen, att landstingsmännen ha allt för knapp tid att studera och taga del af de många viktiga framställningar, som vid landstingen förekomma.

Saken kan dock afhjelpas genom att vidtaga den förändring i ofvan åberopade paragraf, att motionstiden förändras från fjorton till trettio dagar före landstingets början.

Jag får därför härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta att vidtaga den förändringen i Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting af den 21 mars 1862, paragraf 32, att orden »senast fjorton dagar» måtte ändras till *senast trettio dagar*.

Stockholm den 21 januari 1897.

Adolf Ericson.

N:o 6.

Af herr **T. Zetterstrand**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående förslag till lagförändring i syfte att i fråga om visst slag af fordran handräckning må kunna sökas omedelbart hos utmättningsman.

För kreditväsendets sunda utveckling är det af synnerlig vikt, att den exekutiva behandlingen af fordringar blifver i möjligaste måtto snabb och enkel.

Då emellertid vår nu gällande lagstiftning i detta hänseende synes mig långt ifrån tidsenlig, vill jag söka att korteligen påvisa det väsent-